

**This is an electronic reprint of the original article.
This reprint *may differ* from the original in pagination and typographic detail.**

Author(s): Parkkinen, Laura

Title: Kissoja ja possuja : äärioikeisto pehmentää kuvaansa

Year: 2016

Version:

Please cite the original version:

Parkkinen, L. (2016, 13.05.2016). Kissoja ja possuja : äärioikeisto pehmentää kuvaansa. The Ulkopolitist. <https://ulkopolitist.fi/2016/05/13/kissoja-ja-possuja-aarioikeisto-pehmentaa-kuvaansa/>

All material supplied via JYX is protected by copyright and other intellectual property rights, and duplication or sale of all or part of any of the repository collections is not permitted, except that material may be duplicated by you for your research use or educational purposes in electronic or print form. You must obtain permission for any other use. Electronic or print copies may not be offered, whether for sale or otherwise to anyone who is not an authorised user.

The Ulkopolitist.

KISSOJA JA POSSUJA – ÄÄRIOIKEISTO PEHMENTÄÄ KUVAANSA

toukokuu 13, 2016 · by [laura parkkinen](#) · in [EU ja Eurooppa](#) ·

By [Joaquim Gaspar](#) – Self-photographed, CC BY-SA 2.5.

Vaalea nainen on ottanut selfien kissanpentujen kanssa. Useammassa kuvassa hän hyväilee vasikoiden pehmeää turpaa. Välillä hän kävelee rannalla vaaleat hiukset tuulessa hulmuten, nauttii illallista kotoisesti ystävien kanssa tai istuu televisionauhoituksissa tiukassa housupuvussa. Front Nationalen Marine Le Penin, 47, uusi blogi on nimeltään [Carnets d'espérance](#) (englanniksi 'notes of hope', vapaana suomennoksena "toiveiden lehti"). Se on tekstien mukaan "keidas kiivaasta

mediarytmistä”, autenttinen ja aito. Hän esittelee itsensä ja kertoo olevansa ”vapaa nainen, äiti, ranskalainen, joka on päättänyt toimia maansa eteen”. Puolueen tunnuksia tai isää, [Jean-Marie Le Peniä](#), ei näy missään. Marine Le Pen pehmentää kuvaansa ja käyttää sosiaalista mediaa hyväkseen – tähtäimenään presidentinvaalit 2017. Ammattimaisesti tehty kampanja kertoo paljon populismista ja storytellingistä politiikan teon välineenä.

Intiimi päiväkirja

Marine Le Penin vaalikampanjaan on panostettu. Se hyödyntää podcasteja, Twitteriä ja Facebookia. Välillä hän chattaa yleisön kanssa. Kun virallisella Front Nationalen sivustolla on puolueen tunnukset ja viittaus teksteihin, blogissa Marine Le Pen keskittyy ”intiimimpään” puoleen. Blogissa ei ole mitään Front Nationalesta tai viittauksia Marine Le Penin isään. Tekstit on allekirjoitettu kaunokirjoituksella. Blogien sävy on jutusteleva ja tunnuslause kertoo hänen haluavan ”rauhallisempaa Ranskaa”. Poissa on aggressiivisesti hallituspuolueet haastava nainen, joka luonnehti hallitusta ”pilaantuneeksi” tai äärioikeiston keulakuva, joka halusi ”suojella Ranskaa siirtolaisten tulvalta”.

Kuvat ja postaukset noudattelevat kohtalaisen hillittyä linjaa. Kuvissa näyttäytyy nainen, joka rakastaa ennen kaikkea kissoja, koirapentuja ja possuja. Ensimmäinen postaus oli kotisohvalta, jossa hän ikään kuin katsoo presidentti Francois Hollandea televisiosta tyttärensä kanssa. Sukupuolensa Marine Le Pen asettaa haastajaksi postauksessa ”[Hollande féministe?](#)” Kuvassa hän siemailee espressoa baarissa ja lukee *Ellestä* haastattelua presidentti Hollandesta. Onko Hollande feministi? hän kysyy. Hän kertoo lukevansa ahkerasti naistenlehtiä, aivan kuin kuka tahansa. Bloggauksen lopussa hän esittää että taistelu ei ole koskaan loppunut.

”Le combat pour la femme n’est jamais terminé. Mais en ce moment l’affaire est bien plus grave : il recule et nos dirigeants regardent ailleurs.” (Kamppailu naisesta ei ole koskaan päättynyt. Mutta tällä hetkellä asia on vakavampi, se väistää ja johtajamme katsovat muualle.)

Marine Le Pen ei ole aiemmin profiloitunut feministinä. Hän puolustaa naisten oikeuksia silloin, kun hänelle sopii ja silloin kuin hän voi sen avulla näyttäytyä islamilaisen toiseuden vastinparina.

Blogimerkinnät täyttyvät myös tapaamisista ja kohtaamisista. Marine Le Pen kertoo tavanneensa esimerkiksi asunnottomien (SDF) puheenjohtajan ja kirjoittaa eikö ole väärin, että Suur-Pariisin alueella on 70 000 pakolaista, mutta ranskalaisille ei löydy asuntoja. Samalla hän postaa kuvan

islamilaisestä vaatekappaleesta muotinäytöksestä ja ilmoittaa, että on väärin, että ranskalaiset lentoemännät joutuvat käyttämään huivia Iranissa. Tämä kaikki on esitetty suostuttelevan viestinnän keinoin.

Tärkeät kissat ja pesuainemainos

Ranskalaiset media-analyytikot ehtivät luonnehtimaan blogia sanoilla ”kitch” ja ”cute”. Sitä luonnehdittiin myös pesuainemainokseksi, jossa Omolla tai Arielilla vaatteensa huuhtonut nainen löyhyttelee hiuksiaan kesätuulissa. Tämä sopii erittäin hyvin siihen, että Front National haluaa lähestyä erityisesti naisia ja keskiluokkaa. Blogia rytmittävät turistikuvat ovat otettu Egyptissä tai rannoilla, ne ovat tarkoituksella töhryisiä, niistä paistaa amatöörimäisyys. Marine Le Pen on saanut taitavasti lehdistön puolelleen ja mediatilaa. Joskus hän uhriutuu: Le Parisien julkaisi artikkelin otsikolla ”Marine Le Pen on machoilun uhri maatalousmessuilla”, jossa näytettiin kun hän meikkasi ja rajasi huulensa peilin edessä. Intiimi ele, jota ei ole odotettu ranskalaiselta poliitikoilta.

Blogi esittää erittäin selvästi sen, että Ranskan vuoden 2017 presidentinvaalit ovat ennen kaikkea henkilövaalit. Yhdysvaltalaisista psykologian professoria Drew Westeniä mukaillen vaalikampanjassa on kyse myös siitä miten emotionaalisesti saadaan yleisö puolelle. Tässä käytetään hyväksi vasikoita, pikkupossuja ja ennen kaikkea kissoja.

Marine Le Pen valittiin Front Nationalen puheenjohtajaksi isänsä jälkeen vuonna 2011. Ilmiöstä käytettiin nimeä *dédiabolisation*, jolla tarkoitettiin pirunkarkoittamista. Äärioikeisto yritettiin tehdä hyväksyttävämmäksi ja siinä onnistuttiin, Marine Le Pen sai enemmän ääniä kuin isänsä koskaan, esimerkiksi vuoden 2012 presidentinvaaleissa ja myöhemmin EU-vaaleissa 2014. Presidentinvaaleja 2017 varten hänen on vielä karistettava ennakkoluuloja harteiltaan. Marine Le Pen esitetään blogissa toisaalta tavallisena, toisaalta koulutettuna perheenäitinä. Ranskassa, jossa poliitikot ovat ennen kaikkea samoja kouluja käyvä yhteiskuntaluokka, tämä on perusteltua.

Kuvaportaali ja pipolisation

Vuonna 2007 Ranskan presidentti Nicolas Sarkozy kuvattiin ikään kuin sattumalta Disneylandissa Carla Brunin kanssa. Paikka ja aika olivat huolella valitut. Kyseessä oli ”conte de fée” – satu – Ranskan hiljentyessä joulunviettoon. Samalla unohtuivat syytökset Gaddafi-kytkennöistä ja lahjusepäilyistä. Sarkozy oli ensimmäinen presidentti, joka valjasti kuva-albumit ja yksityisen palvelemaan julkista. ”Ei ole yksityistä ja julkista elämää, on vain elämä”, hän totesi. Presidentin lehdistöavustajat syöttivät kuvia presidentistä lenkkeilemässä ja kättelemässä afrikkalaistaustaisia

ranskalaisia. Paris Matchissa oli kuvasarja, jonka innoittajana oli John F. Kennedy. Pieni Louis-poika kurkisti isänsä työpöydän alta.

Sarkozy oli kaikkialla. Ilmiöstä käytettiin sanaa ”pipolisation” mukailien englantilaista People-lehteä, joka esittelee celebrity kulttuuria. Myöhemmin presidentti Hollanden ansioksi luettiin ”ettei hän ole Sarkozy”. Yhä useampi ranskalainen poliitikko käyttää sosiaalista mediaa. Sarkozyn yritykset chatata kansalaisten kanssa kilpistyi kuitenkin farssiksi, eikä Hollande ole onnistunut paremmin. Laurent Fabiuksen blogi ei ole juuri saanut kannatusta. Imagonhallinta ja lähestyttävyydet ovat eittämättä ongelma ranskalaispoliitikoille.

Marine Le Penin blogilla luotu yksityisyys on ennen kaikkea illuusio, jossa käytetään kuvilla luotua storytellingiä. Illuusio siitä, että tällä tuotetaan intimitteettiä ja myötätuntoa, jaetaan lomakuvia yleisön kanssa. Sillä yritetään karistaa myös ikävä leima: 71 % ranskalaisista pitää Marine Le Peniä vaarallisena. Front Nationalen sivuilla tunnuksen alla näyttäytyy toisenlainen Marine, se joka puhui vappuna Jeanne d’Arcin haudalla.

Miltä näyttävät Marine Le Penin mahdollisuudet? Tuleeko hän onnistumaan? Paljon riippuu toisista ehdokkaista ja ensi kevään tilanteesta sekä lehdistöstä. Hän saattaa saada protestiäänä ”vähiten huonona ehdokkaana”. Lehdistön pinnalla pitävät asiat teini-ikäisistä ranskalaisista, joita vanhemmat etsivät Syyriassa ovat saaneet ranskalaiset varuilleen. Islamfobia nostaa päätään. Karismaattisena johtajana Marine Le Penin vahvuus on se, että osaa nopeasti ottaa tilanteen haltuunsa ja yltää esisurijaksi. Esimerkiksi terroristi-iskujen yhteyksissä hän toteaa ”että olemme varoittaneet teitä”. Heikkoutena on edelleen se, että vaikka stigmaa on lievennetty, isän perintö sekä monet retoriset ylilyönnit elävät vahvana. Suloiset kissat, vuohet ja possut eivät kokonaan poista tätä.